

[Aksel Larsen.]

imod den. Jeg vil gerne spørge: Hvordan er det muligt, at den Slags Artikler kan komme paa Tryk og blive udbredt offentligt, uden at der, populært sagt, sker noget? Det er sagt herfra, at Socialdemokratiet synes at have knæsat Førerprincippet, og i hvert Fald kan man roligt erkende, at Partiet har ikke nægtet sig noget i Retning af at popularisere sin Fører, Statsministeren; man har fortalt om, hvor elsket han var af hele Arbejderklassen, af tre Fjerdedele af Befolkningen, o. s. v. Og det er ganske givet rigtigt, at meget store Kredse blandt de socialdemokratiske Arbejdere er begejstrede for Statsministeren. Hvordan er det saa muligt, naar der bliver trykt saa svinagtige Ting, som der tryktes i „Angreb“, at dette overhovedet ikke sætter sig Spor. Arbejderne forholder sig roligt, „Angreb“s Sælgere vandrede rundt i Arbejderkvartererne og raabte med Bladet, og ikke een Arbejder saa meget som knyttede Næven i Lommen. Det kan kun forklares derved, at Socialdemokratiet havde fortalt sine Tilhængere, at de skal holde sig i Ro, for det skal Regeringen og det skal Justitsministeren nok ordne alt sammen, men vi ved jo nu, at den Ordning den duer ikke, ja, at det overhovedet er udelukket, at Regeringsmagten i en kapitalistisk Stat kan bekæmpe Reaktionen. Fascismen, det er ikke noget, der opstaar i forvirrede Hjerner; det er ikke Folk, som vil skjule deres Mindreværds-komplekser, der bliver Nazister. Jeg ved godt, at naar man skal faa Arbejderne til at lade være at gaa til Aktion imod Fascismen, bruger man den Slags Agitation, saa lader man engelske Læger optræde i „Social-Demokraten“s Spalter med videnskabelige Forklaringer af den tyske Hitler-Bevægelse som en Bevægelse, ledet af momentant sindsyge Personer. Men selv om man bringer de Forklaringer i „Social-Demokraten“, bliver de jo ikke rigtige. Fascismen, det er den mest aabne og direkte Voldsanvendelse fra de mest reaktionære Dele af Kapitalistklassens Side. Inden for Borgerskabet i et kapitalistisk Samfund hersker der delte Meninger om, hvilke Metoder man skal anvende, og hvor langt man skal gaa for at holde Oppositionen mod et kapitalistisk Samfundssystem og dets Mangler og Uretfærdigheder nede. Der er Fløje, der mener, at vi er kommet saa langt, at intet andet hjælper end den aabne Voldsanvendelse, og andre Fløje, som mener, at man skal saa vidt muligt bibeholde de demokratiske Former; men aldrig nogen Sinde har man set et demokratisk Statsapparat, som gjorde eller

kunde gøre noget alvorligt for at holde nazistiske Bevægelser og Strømninger nede. Her skal man ikke hænge sig i Navne og komme med Henvisninger til Østrig, for det, der praktiseres dér af Dollfuss, er under andre Former og Navne intet andet end det samme, som praktiseres i Tyskland af Hitler.

Disse Love og hele den Lovgivning og den Politik, Regeringen fører, bidrager ikke til at dæmme op for Reaktionen, bidrager tværtimod til at styrke den og bidrager til at udbygge Statsapparatet, saa den fascistiske Reaktion, hvis den kommer til, finder et Apparat, der er mest tjenligt for Anvendelse netop af den. Fascismen, det er noget, man bekæmper, ikke ved Hjælp af Love, der i deres praktiske Anvendelse vil blive brugt imod Arbejderklassen, men ved økonomiske Midler, ved Oplysning og ved Mobilisering af Arbejderklassen til Kamp mod Fascismen. Hvis man vil grave Grunden væk under fascistiske Kredses demagogiske Agitation, sker det ved at gennemføre en Krisepolitik, som hjælper de fattigste i Befolkningen og gennemføres paa de riges Bekostning, men det sker ikke ved, at man gennemfører en Krisepolitik, der ikke har andre økonomiske Virkemidler end indirekte Skatter og Prisforhøjelser, hvilke Prisforhøjelser endda ikke hjælper Husmændene og de mindre Gaardmænd. Hvis man vil bekæmpe Nazismen, sker det ved at sprede Oplysning om dens Arbejdsmetoder, Virkemidler og Politik, illustreret med Eksempler fra dens Virksomhed i Tyskland, Italien og andre fascistiske Lande. Derfor er det tydeligt, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mener, naar han vender sig imod Agitationen imod Hitler-Systemet og siger, at det burde man ikke bedrive, det er skadeligt, lad dem passe sig selv i andre Lande, vi passer os selv her. Ja, jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Jønson, der sagde Hør, for det er ganske rigtig en god socialdemokratisk Parole. Man siger: Hvad rager det os, hvad der sker ude i den store Verden? Lad os se paa, hvordan det ser ud ved de hjemlige Suppegyder! Men hvis vi ikke lærer af, hvad der sker i den øvrige Verden, staar vi uforberedte, naar Begivenhederne skyller ind over os. De Love, som gælder for den kapitalistiske Udvikling i Tyskland og i Italien, gælder ogsaa i Danmark, og derfor er det nødvendigt at oplyse hele Befolkningen om, hvad Fascismen i Virkeligheden betyder. Og endelig er en Forberedelse og Organisering af Arbejderklassen nødvendig til denne Kamp, der maa føres imod den brune